

Núm. Exp.: 01 OOFF2020

Títol: Aprovar Ordenances Fiscals per a 2020 i successius

Document: Informe sobre les al·legacions presentades per OneOcean Port Vell, SA i BD Servicios Corporativos, SL

Un cop aprovat provisionalment el Projecte de les Ordenances Fiscals per a 2020 i successius, pel Plenari de 25 d'octubre de 2019, s'obre un període d'exposició pública per poder presentar al·legacions que s'inicia el 29 d'octubre i finalitza l'11 de desembre de 2019.

Des de BDO Servicios Corporativos SL i OneOcean Port Vell, SA, amb data de 10 i 11 de desembre de 2019, respectivament però amb idèntic contingut, s'han rebut les següents al·legacions de les quals, l'equip tècnic sotasignat, seguint indicacions de l'equip de govern, informa tot seguit de si s'han estimat o no, total o parcialment:

SEGUNDA.- Desequilibrada distribución de la carga tributaria.

Mi representada entiende que está fuera de toda lógica fiscal establecer un tipo de gravamen superior a las zonas portuarias, con respecto a otros bienes inmuebles sitios fuera de dichas zonas, debido a que para las áreas portuarias muchos de los servicios cuya gestión debería ser prestada por el Ayuntamiento de Barcelona está cedida a la Autoridad Portuaria (viales,

alumbrado público, entre otros). Por tanto, carece de sentido exigir un gravamen superior a las zonas portuarias ya que este tipo de zonas son beneficiarias de un menor volumen de servicios públicos.

Así, y como sucedía hasta la fecha, tiene sentido exigir mayor esfuerzo contributivo a aquellos sujetos pasivos que son beneficiarios de un mayor número de servicios públicos, y no a la inversa.

Por otro lado, queda patente que existe una desequilibrada distribución de la carga tributaria en la propuesta de Ordenanza en la medida en que, para inmuebles de características similares, esto es, polígonos industriales, que no se encuentran en zonas con características BICES, les es de aplicación un tipo de gravamen inferior, sin que éstos, además, deban sufragar más gastos a otros organismos (Autoridad Portuaria, por ejemplo) para recibir el mismo nivel de servicios.

TERCERA.- De la ponderación entre el coste del servicio público y el gravamen que se aplica a cada tipo de inmueble.

Como consecuencia de lo anterior, entendemos que el tipo de bien inmueble no debe ser el factor determinante para establecer el tipo de gravamen del IBI, sino que deben ponderarse otros factores para la distribución del coste del servicio que ofrece el Ayuntamiento de Barcelona, tales como el mayor o menor consumo de los servicios ofrecidos por el propio Ayuntamiento.

././.

Por todo lo anterior, cabe mencionar que no existe un criterio basado en ningún informe motivado que establezca que las zonas BICES deban contribuir en mayor medida que los inmuebles de carácter urbano al financiamiento de los servicios públicos a través del IBI, lo que evidencia una manifiesta desproporción y una desequilibrada distribución de la carga tributaria.

Por ello, y basándose en criterios de objetividad y equitativa distribución de la carga tributaria, ponderando junto al principio de capacidad económica, aquellos sujetos que perciban un mayor volumen de servicios públicos deberían contribuir en mayor proporción al financiamiento de los mismos.

Aquestes al·legacions NO S'ESTIMEN, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

La proposta d'increment del tipus impositiu que s'aplica als béns immobles de característiques especials (BICES) s'ajusta a allò que determina la llei d'Hisendes Locals, concretament en relació al seu article 72, que determina que els municipis poden establir un tipus impositiu diferenciat per a aquests tipus de béns immobles sempre que no superi el límit de l'1,3%.

Per altra banda, l'Impost sobre Béns Immobles (IBI) és un tribut que no respon a la lògica de les taxes com a contraprestació econòmica per a la prestació d'un servei públic. En aquest cas, com també posa de manifest la normativa estatal (Llei d'Hisendes Locals) es tracta d'un impost directe, de caràcter real, que grava el valor dels béns immobles. Per tant, de la pròpia naturalesa del tribut es posa de manifest que l'impost grava una propietat immoble en base al seu valor, i no grava a un determinat individu o persona com a conseqüència de la prestació d'uns serveis públics municipals, ni tampoc es pot aplicar l'impost considerant les característiques personals dels subjectes passius.

En relació al tipus impositiu específic a aplicar als BICES, cal posar de manifest que l'informe preceptiu del Consell Tributari de Barcelona determina que en relació a la proposta de modificació

de l'ordenança fiscal de l'IBI no cal atribuir a la proposta formulada cap retret d'il·legalitat en ser expressió de la potestat dels ens locals per a establir els seus propis tributs i exercir-se dins de l'àmbit constitucionalment delimitat. Doncs bé, es modifiquen els tipus impositius sense que hi hagi il·legalitat en la mesura en què es realitza dins dels límits establerts en l'article 72 del TRLRHL.

Finalment, a través de la següent taula es pot comprovar que els tipus impositius dels BICES de la ciutat de Barcelona es situen en nivells clarament inferiors a altres ciutats que disposen de port comercial.

Tipus impositius IBI, 2018

	Tipus impositiu general	Tipus impositiu específic Port
Málaga	0,4510	1,3000
València	0,7450	1,1000
Tarragona	0,9530	1,3000
Barcelona	0,7500	0,6820
Algeciras	0,7900	1,1500

Jordi Avàla Rodueta

Gerent de Presidència i Economia

Barcelona, 12 de desembre de 2019